

Wintervogeltelling Amsterdam centrum

Roely Bos

FOTO: ROELY BOS

Jordanese "kraai en papagaai" in conflict om pindanet

Al een behoorlijk aantal jaren tel ik de westelijke grachtengordel, inclusief de Jordaan, mijn woonomgeving, tijdens de Midwinterwatervogeltelling. De zuidelijke grachtengordel, horend bij een ander gebied, deed ik er tot drie jaar geleden ook bij. Dit jaar was het de laatste keer dat ik mijn 'plotje' onder mijn hoede heb genomen, want ik ga verhuizen naar een andere plek in de stad, en ik kijk ernaar uit daar in de buurt een nieuw plotje met deels andere vogelsoorten te tellen.

Veel bijzonders aan watervogels heb ik niet kunnen ontdekken in de binnenstad. Op mijn lijsten verschenen heel veel Wilde Eenden en soepeenden, Meerkoeten, Kokmeeuwen en in de loop van de jaren steeds meer Zilvermeeuwen, een enkele Stormmeeuw, wat Futen, en aan de Singelgracht een kleine populatie Waterhoentjes. Ik kan er mijn schrift zo op naslaan. Heel af en toe trof ik een Aalscholver, ooit zwommen er in de Lijnbaansgracht een paar Kuifeenden, en éénmaal zag ik zelfs een mannetje Tafeleend. Tamme ganzen en Nijlganzen zag ik ook, en ik heb tijdens de telling eens een mooie

foto van een jonge Knobbelzwaan gemaakt. Deze soort is altijd wel te zien in dit plot. En dan de Blauwe Reiger, toch een soort apart. In plaats van zich actief bezig te houden met vissen is het de gewoonte van deze jongen strategische plekken in te nemen, zodanig dat de mens zich wel verplicht moet voelen de hongerige vogel iets toe te werpen. Wie kent niet de metgezel van de hobbyvisser aan de rand van het water? Het hoeft overigens helemaal niet in de buurt van het water te zijn, ik zag eens een reiger in de Willemsstraat, geposteerd voor een open raam van waaruit een begaan iemand stukjes hart of kip in de snavel probeerde te werpen. De ogen van een reiger zien alles, dus de snavel opende zich vaak op het juiste moment op de juiste plek in de ruimte. Zoniet, dan werd het vlees van de stoep gegeten. Niet-watervogels zag ik ook, zoals een ara die op de schouder van een man voorbij paradeerde. In de loop van de jaren heb ik een geheel eigen route ontwikkeld door mijn plot. Vanwege alle grachten moet ik tijdens de vele kilometers fietsen vaak afstappen om te tellen en te noteren. Mijn tactiek is nu vanaf een brug zowel achter als voor me te tellen (zo ver mogelijk) en dan door te steken naar de volgende gracht. Jammer genoeg kun je dat doorsteken niet altijd doen, dan mis je stukken, maar het scheelt wel fietsen. Ik lijd weleens kou tijdens zo'n lange sessie tellen en warm dan op in mijn huis of in café's, maar het lijkt erop dat die tijd voorbij is. Misschien dat ik als koukleum in de toekomst nog eens denk: 'waar ben ik toch mee bezig', maar het voelt goed mijn steentje bij te dragen aan het werk van Sovon. Het is belangrijk te weten wat er in de vogelwereld omgaat, om op tijd en met behoorlijk vergaarde data een noodklok te kunnen luiden. Of een feesttrompet te laten schallen. En ja, af en toe heb je toch geluk. Mijn laatste telling in plot NH7124 werd bekroond door een Grote Gele Kwikstaart en een Aalscholver in prachtkleed!

FOTO: FRANK VAN GROEN

Aalscholver in prachtkleed in Oosterpark, 2 februari 2019